

นางสุรียา ขวัญรอด
พนักงานบัตรรายโรค

สิ่งเล็กๆที่เรียกว่า “รัก”

ภาพชายสูงอายุ ผิวคล้า รูปร่างผอมที่นั่งอยู่ตรงหน้า ทำให้ฉันนึกถึงผู้สูงอายุทั่วไปที่มีโรคประจำตัว และมักจะถูกส่งมาที่คลินิกเพื่อให้คำปรึกษาเรื่องโรค การรับประทานอาหาร การปฏิบัติตน แต่สำหรับคุณลุงสิ่งที่ทำให้ฉันแปลกใจ เพราะแพทย์ส่งคุณลุงมาพบพยาบาลให้คำปรึกษาเพื่อตรวจหาเชื้อ HIV หลังจากพูดคุยกับคุณลุงเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง คุณลุงยอมรับว่าระหว่างทำงานขับรถเมื่อ 10 ปีก่อน คุณลุงชอบเที่ยวและมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการบ้างเป็นครั้งคราว และทุกครั้งคุณลุงไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย หลังการพูดคุยคุณลุงยอมตรวจเลือดเพราะอยากรู้ว่าตนเองป่วยเป็นอะไรกันแน่ เมื่อถึงวันนัดฟังผลเลือด คุณลุงมาพร้อมกับลูกสาว หลังจากฉันแจ้งผลเลือดว่าคุณลุงติดเชื้อเอดส์ คุณลุงก้มหน้าก้มตาไม่พูดไม่จา บรรยากาศภายในห้องเงียบจนฉันได้ยินเสียงหัวใจของตัวเองเต้น เวลาผ่านไปอย่างช้าๆ ฉันรอจนคุณลุงเงยหน้ามองฉัน ดวงตาฝ้าฟางคุณนั้นบอกความรู้สึกภายในใจของคุณลุงได้ชัดเจนกว่าคำพูดใดๆ คำว่า”เสียใจ” คงน้อยเกินไปสำหรับความรู้สึกคุณลุงในขณะนั้น คุณลุงให้ฉันแจ้งผลเลือดแก่ลูกสาวที่มาด้วย และเมื่อฉันอธิบายขั้นตอนการรักษาทั้งคุณลุงและลูกสาวก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือในทุกๆเรื่อง ภาพความหวังโยที่ลูกสาวมีต่อพ่อทำให้ฉันรู้สึกดีใจที่คุณลุงมีคนที่เข้าใจและพร้อมจะดูแลคุณลุง สิ่งที่คุณลุงนึกถึงต่อไปคือภรรยาของคุณลุง จึงแนะนำให้คุณลุงพาภรรยามาตรวจการติดเชื้อด้วย เมื่อภรรยาของคุณลุงมาตรวจเลือดก็พบว่าติดเชื้อเช่นกัน ทั้งคุณลุงและภรรยาจึงเข้าสู่กระบวนการรักษาและเริ่มรับยาต้าน ปีแรกของการรับยาคุณลุงได้เข้ากลุ่ม ดูคุณลุงมีความสุข ทำให้ฉันวางใจและใช้เวลาส่วนใหญ่ในวันทำกลุ่มกับผู้ป่วยใหม่รายอื่นที่มีเข้ามาเรื่อยๆ จนเช้าวันหนึ่งฉันพบคุณป้าที่นั่งอยู่ที่หน้าห้องฉุกเฉินด้วยท่าทางกระวนกระวาย ฉันเข้าไปสอบถามจึงทราบว่าคุณลุงนอนหมดสติอยู่ที่บ้าน คุณป้าซึ่งไปอยู่กับลูกสาวที่ต่างอำเภอกลับมาพบเข้าจึงนำส่งรพ. ผลจากการป่วยครั้งนี้ ทำให้คุณลุงซึ่งเป็นโรคความดันโลหิตสูงอยู่แล้ว เป็นอัมพาตของแขนขาซีกซ้าย จากการพูดคุยกับคุณป้าบอกว่าหลังจากลูกสาวรู้ว่าคุณลุงและคุณป้าติดเชื้อ ลูกสาวก็ให้คุณป้าไปอยู่ด้วย ส่วนคุณลุงอยู่ที่บ้านเดิมเพียงลำพัง ทุกวันคุณลุงจะขี่มอเตอร์ไซด์ไปวัดใกล้บ้าน ช่วยงานที่วัด คุยกับพระ บางวันคุณลุงก็นอนที่ศาลาวัด เพราะเหงา ไม่อยากกลับบ้าน ทำให้การกินยาทั้งยาลดความดันและยาต้านของคุณลุงไม่ต่อเนื่อง

หลังจากคุณลุงเป็นอัมพาต คุณป้าต้องกลับมาอยู่ดูแลคุณลุงเพื่อช่วยเหลือทำกิจวัตรประจำวัน หุงหาอาหาร ช่วยออกกำลังแขน ขา เมื่อฉันและจนท.ชั้นสูตรไปหาคุณลุงที่บ้านเพื่อนำยาไปให้ คุณลุงมีสีหน้าสดชื่นพร้อมกับเดินให้ดูว่าคุณลุงสามารถเดินได้ในระยะใกล้ๆ แขนข้างซ้ายยกได้ หยิบของได้ ทุกวันคุณลุงจะเดินเกาะราวไม้ไผ่ที่ลูกชายทำไว้ให้ โดยมีคุณป้าคอยช่วยเหลือ คุณป้าจะสรรหมาให้คุณลุงทุกวัน คุณลุงบอกว่าอยากได้ไม้เท้าไว้พยุงเดินและอยากได้รถสามล้อโยก จะไต่ไปวัดบ้าง ฉันบอกคุณลุงว่า ถ้าคุณลุงแข็งแรงพอที่จะโยกรถได้ฉันก็จะพยายามหารถมาให้คุณลุง คุณลุงยิ้มกว้างบอกว่าจะพยายาม ฉันคิดว่าความสุขของคุณลุงน่าจะเกิดจากการได้อยู่ใกล้ชิดกับคนที่รัก คนที่เข้าใจ โดยไม่จำเป็นต้องบอกว่ารัก เช่นความรักของคุณลุงกับคุณป้าคนนี้

บ่อยครั้งที่เรามักมองข้ามความต้องการของผู้ป่วย เพราะความหวังดี ของเราเองและคนรอบข้าง ฉันจากคุณลุงมาพร้อมกับบทเรียนบทใหม่ที่ไม่มีในตำราใดๆ